

29 ЖОВТНЯ – перші вибори у Катеринівській об'єднаній територіальній громаді

№5 (5)

Наша

П'ЯТНИЦЯ,
13 ЖОВТНЯ '17

ГРОМАДА

Обіцяють сніг, дощі і вітер

Укргідрометцентр оприлюднив прогноз про те, що у другій половині жовтня в Україні випаде сніг, можлива ожеледиця. Згідно з цим же прогнозом, у жовтні вірогідні сильні вітри у поєднанні з дощами. Ймовірні різкі коливання температури повітря, нічні заморозки. Температурні рекорди жовтня: абсолютний мінімум температури був зафіксований у 1920 році й становив -22,6 °С; максимум температури +35,3°С спостерігався в 1952 році.

14 жовтня – День захисника України

Шановні земляки!

Сердечно поздоровляємо вас із Днем захисника України!

Перш за все наші вітання адресовано тим, кому довелося воювати за нашу свободу, – і учасникам антитерористичної операції, яка й досі триває на сході України, і ветеранам Другої світової. Низький вам уклін за те, що не шкодували себе, боронячи країну від ворога.

Схиляємо голови перед подвигом тих, хто не повернувся з війни додому. Вічна їм пам'ять і слава!

Висловлюємо вдячність родинам, які виховали справжніх патріотів – захисників батьківщини.

Бажаємо усім міцного здоров'я, щастя, благополуччя та нових звершень у благородній справі – розбудові України.

Працівники ПАТ «Кіровоградське рудоуправління»

Терористи хотіли налякати його: «Станіслав, будешь наступним»

Жителя Катеринівки Станіслава Ткаченка (на знімку) призвали до війська у травні 2015 року, у ході четвертої хвилі мобілізації.

– Звісно, рідні занепокоїлися, коли я отримав повістку з військомату, – згадує Станіслав. – Та мені й на думку не спало, щоб уникнути військової служби. Невдовзі я прибув до військомату з речами. Після кількох місяців військової підготовки в тилу мене відправили в зону АТО. Це було під Новий рік. Служити випало в сімнадцятій танковій бригаді. Я був заступником командира механізованого (на БМП) взводу. Тримав оборону у різних місцях, в тому числі у Попасній, Зайцевому. Був і на передовій – за півкілометра від противника. Які бойові завдання ми виконували? Нашому взводу в основному ставилося завдання прикривати танки. Тобто вимагалось не підпустити противника до наших танків і не дати йому їх знищити.

Станіславу Ткаченку і його товаришам довелося мешкати і в окопах, і в зруйнованих будинках, власники яких втекли подалі від жахів війни. Найтяжче було узимку.

– Особливо якщо ти – в окопі і починає розтавати, – згадує чоловік. – Тоді й машина не проїде...

На прохання сказати, якими були найстрашніші моменти під час його служби в зоні АТО, Станіслав відповів:

– Мабуть, найстрашніше – коли танк у твій бік стріляє. Та й міномет «красиво» б'є. Але людина звикає до всього. І до обстрілів звикаєш.

За словами Ткаченка, у його взводі обійшлося без людських втрат. А в інших, на жаль, гинули хлопці. Зокрема, від мінометних обстрілів.

Про стосунки між солдатами, між солдатами й офіцерами у теперішній українській армії Станіслав каже так:

– На початку дев'яностих років мені довелося нести строкову військову службу. На відміну від тих часів, тепер в армії не-

має дівщини. Хоча до ідеалу нашим Збройним Силам далеко. А що стосується стосунків між солдатами і офіцерами... На війні звання не багато важить. На війні головне – бути людиною.

Розповів Станіслав Ткаченко і про те, як він і його товариші ділилися з мирними жителями Донбасу продовольством, і як вони, українські військові, отримували sms з погрозами від терористів.

– Сепари, маючи відповідну апаратуру, прослуховували наші телефонні розмови і, знаючи наші імена, надсилали нам повідомлення погрозливого змісту. Мені теж приходили sms на зразок: «Станіслав, будешь наступним».

Також Ткаченко підкреслив, що під час служби постійно відчував увагу з боку своєї малої батьківщини.

– Земляки, з якими спілкувався по телефону, підтримували мене морально, – згадав Станіслав. – А підприємство «Кіровоградське рудоуправління» – ще й матеріально. Почалося усе з того, що як тільки мене мобілізували, керівник підприємства Володимир Валентинович Кухта розпорядився вислати мені військову форму. Спасибі всім, хто допомагав мені воювати.

Віктор ІВАНЕНКО

Державну землю – в управління громад

Мінрегіон розробив законопроект, яким передбачено надання об'єднаним територіальним громадам права розпоряджатися землями державної власності в межах їх територій.

Такого закону давно чекають в об'єднаних громадах. Урядовці заявляють, що він дасть потужний ресурс для розвитку громад. У Кабміні наголошують: право розпоряджатися землями державної власності, вирішувати питання забудови, визначати базу оподаткування – це дозволить залучати громадам інвестиційні кошти для реалізації інфраструктурних проектів.

Згаданим законопроектом пропонуються зміни до Земельного кодексу, законів «Про міс-

цеве самоврядування в Україні» та «Про оренду землі». Новаціями передбачено розширити повноваження рад об'єднаних територіальних громад. Серед пропонувананих повноважень – і право розпоряджатися землями державної власності, передавати такі ділянки у користування та власність громадян і юридичних осіб, змінювати призначення ділянок приватної власності.

Відповідно до цього ж законопроекту, у державі залишаться повноваження з розпорядження стратегічно важливими земельними ділянками, в тому числі під об'єктами природно-заповідного фонду загальнодержавного значення та на яких розташовані будівлі державної власності.

Надходження до місцевих бюджетів зрости

До бюджетів громад Кіровоградської області протягом дев'яти місяців 2017 року надійшло 2 мільярди 912 мільйонів гривень податків. Ці надходження перевищили ми-нулорічні на понад 713 мільйонів.

Про це повідомляє Головне управління Державної фіскальної служби у Кіровоградській області сьогодні, 11 жовтня.

Протягом січня-вересня цього року платники податків спрямували 2,912 мільярда гривень до місцевих бюджетів Кірово-

градської області. Це на 713,8 мільйона більше, ніж за аналогічний період минулого року, та на 3,9% перевищує прогнозовану податківцями суму.

«Реформа щодо децентралізації успішно продовжується. Свідченням цьому є додаткові кошти у вигляді сплачених податків, які залишаються у бюджетах громад. Лише за січень-вересень цього року місцеві скарбниці отримали майже на 110 мільйонів більше, ніж прогнозувалося. Це означає, що

території матимуть значний ресурс для реалізації соціально-економічних програм та виплат», – відзначив в. о. начальника ГУ ДФС у Кіровоградській області Сергій Тертичний.

За видами відрухувань до бюджетів домінує податок на доходи фізичних осіб (1 мільярд 803 мільйона гривень). Ще 483,5 мільйона гривень надійшло від плати за землю, а предства-вники малого і середнього підприємництва спрямували майже 348 мільйонів гривень єдиного податку.

Спорт

На останній хвилині матчу...

З рахунком 2:3 завершився матч за участі катеринівського «Огнеупора» і первозванівського «Інгулу», який відбувся в Катеринівці 8 жовтня в рамках районного футбольного чемпіонату. Перемогла первозванівська команда. Третій гол у ворота катеринівців влетів на останній хвилині гри. 15 жовтня команда «Огнеупор» грає з великосевєринівською командою на її полі.

Вікторія Гречанюк: Державна програма «Доступні ліки» робить лікування селян ефективнішим

Третій рік Вікторія Гречанюк (на знімку) завідує Володимирівською лікарською амбулаторією. Як працюється молодій лікарці у селі? З якими хворобами йдуть до неї люди? Чи не заздрить вона однокурсникам, яких направлено на роботу в місто? Ці запитання поставив кореспондент «Нашої громади» Вікторії Володимирівні, зустрівшись нещодавно з нею у Володимирівській амбулаторії.

– Нормально тут працюється, – запевнила Вікторія Гречанюк. І згадала, як уперше переступила поріг цього закладу:

– Це було влітку 2014-го, після першого року інтернатури. Я приїхала сюди, щоб подивитися, де доведеться працювати (направлення у Володимирівку отримала, ще коли закінчувала університет). Зайшла я в цю амбулаторію, познайомилася з медсестрою, з водієм. Враження були непогані. А на прощання мені тут сказали, що зазвичай такі, як я, сюди не повертаються. Та я, закінчивши інтернатуру, повернулася.

Свій перший робочий день у Володимирівці Вікторія, звісно ж, пам'ятає.

– Прийшла людина із захворюванням шкіри. Ми швидко у всьому розібралися й призначили лікування.

Як розповіла Вікторія Гречанюк далі, селяни, дізнавшись, що Володимирівська амбулаторія – уже з лікарем, потягнулися сюди жвавіше. До речі, у сфері обслуговування цього закладу – ще й Аврамівка, Лісне та Могутнє. Найчастіше в амбулаторію звертаються з серцево-судинними захворюваннями. Це в основному пенсіонери. Скаржаться на головний біль, «давlenie», шум у вухах.

А, приміром, наприкінці літа – на початку осені частішають скарги такого характеру: «поперек схопило», «заклинило спину» тощо. За спостереженнями лікарки Гречанюк, це спричинено важкими роботами на городах, зокрема, збиранням картоплі.

– Як допомагаємо хворим на остеохондроз? – перепитала Вікторія. – І мазі прописуємо, і крапельниці ставимо. Так, прямо тут.

Ефективною, за словами Вікторії Во-

лодимирівни, є і медична допомога, яка надається тут людям із серцево-судинними захворюваннями.

З квітня нинішнього року, відколи діє державна програма «Доступні ліки», звернень з такими недугами – все менше й менше, – запевнила лікарка. – Зокрема, поменшало гіпертонічних кризів. Це – результат того, що люди все таки лікуються.

На підтвердження користі від згаданої держпрограми Вікторія Гречанюк назвала кілька препаратів, які реалізуються безкоштовно або майже безкоштовно. Ідеться про економію десятків гривень на одній упаковці ліків.

За тією ж державною програмою Гречанюк виписує препарати і місцевим діабетикам.

А кому з хворих не з руки їхати в місто за медпрепаратами, тому Вікторія Володимирівна сама їх і привезе. Адже вона живе в обласному центрі, щодня їздить у Володимирівку на роботу. Та лікарка уже звикла до цього.

Також Вікторія сказала:

– Звісно, я спілкуюся з тими, з ким навчалася в університеті. Тут, у сільській амбулаторії, є свої переваги над роботою, яку отримали в містах мої однокурсники. Я – завідувача, а вони – сімейні лікарі. Отже, у мене – зарплата більша. До хворих я їжджу на машині, а вони – пішки.

– Про роботу Вікторії Володимирівни у селі – тільки гарні відгуки, – стверджує володимирівський сільський голова Сергій Євченко. – Вона як спеціаліст – на своєму місці.

Іван КИДРАТЕНКО

Судова реформа До суду викликатьимуть і через інтернет

Найтриваліший розгляд в історії Верховної Ради, близько тисячі сторінок тексту, більше 4 тисяч поправок і внесення змін відразу в чотири кодекси. Усе це – про президентський законопроект щодо судової реформи, схвалений парламентом минулого тижня.

Остаточний текст закону ще не оприлюднено. Але відомо, що документом запроваджуються механізми автоматизованого арешту коштів, що зробить більш ефективним виконання судових рішень. Чимало юристів наголосили і на інших позитивах реформи – чітких критеріях розмежування юрисдикції адміністративних, господарських та загальних судів, на скороченні з чотирьох до трьох ступенів національної системи оскарження судових рішень перед зверненням до міжнародних судових інстанцій, на що давно вказувала Венеціанська комісія Ради Європи.

Документ передбачає перегляд ставок судового збору, який відтепер буде основним джерелом фінансування судової системи. Судовий збір збільшується для тих, хто подаватиме апеляцію або касацію.

Крім того, запроваджено норму про те, що для відкриття провадження позивач зобов'язаний внести на депозитний рахунок суду гроші для забезпечення можливого відшкодування майбутніх витрат відповідача на професійну юридичну допомогу. Якщо ж позивач не внесе зазначену суму, суд може відмовити йому в позові. Чимало юристів стверджують, що з огляду на адвокатську монополію у юридичній практиці, яка діє з минулого року, звернення до суду стає все дорожчим задоволенням.

Документом запроваджується й так званий електронний суд – єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система. Її призначення – обмін інформацією в електронній формі між судами та учасниками процесу. Про стоси паперів на столі у судді чи учасників процесу можна буде забути. Відповідача, третю особу, свідка, місце проживання, місцезнаходження або роботи яких не відоме, викликатьимуть до суду через оголошення на офіційному веб-порталі судової влади України.

Варто знати Надання субсидій: і в правилах є винятки

Урядовці через «Facebook» нагадали про правила надання житлових субсидій і винятки з них.

Як відомо, житлову субсидію не надають родинам, які здійснили одноразові покупки на суму понад 50 тисяч гривень. Однак, субсидію нададуть у разі оплати дорожовартісного лікування будь-кого з членів сім'ї, довготривалого накопичення коштів на купівлю квартири чи оплати навчання дитини. Наприклад, родина 10 років збирала кошти, щоб придбати собі помешкання. Навіть якщо вартість квартири перевищила 50 тисяч гривень, але якщо у родини немає іншого помешкання, то вона може розраховувати на житлову субсидію. Для цього слід звернутися до

комісії з питань соціального захисту населення.

Якщо родина здійснила покупку на суму понад 50 тисяч гривень у період отримання субсидії, державну допомогу у сплаті житлово-комунальних послуг їй не припинять надавати. Факт такої купівлі впливає винятково на право призначення субсидії на наступний термін.

На оформлення субсидії також не впливає вартість майна, отриманого у спадок або як дарунок. Цей дохід не включається до сукупного доходу сім'ї і не береться до уваги при розрахунку розміру субсидії.

Навність у власності двох житлових приміщень, двох автомобілів також не впливає на право отримання субсидії.

Береться до уваги офіційний дохід, який приносить це майно його власнику.

Якщо сім'я придбала квартиру у кредит, то при визначенні її права на субсидію враховується сума першого внеску. Якщо ця сума перевищує 50 тисяч гривень, субсидію може бути призначено за рішенням комісії на підставі акта обстеження матеріально-побутових умов проживання.

Новини

Чи є гроші на підвищенні пенсії?

11 жовтня набрав чинності Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій». Тобто пенсійну реформу запроваджено.

Ідеться про удосконалення солідарної системи пенсійного страхування, звільнення її від невлавистих видатків, диференціацію розмірів пенсій залежно від страхового стажу та заробітку.

Законом передбачено, серед іншого, перерахунок пенсій з 1 жовтня 2017 року

(близько 1,3 мільйона пенсіонерів належать додатково по 200 гривень на місяць, на 200 – 500 гривень зростає пенсія для 1,2 мільйона людей, на 500 – 1000 гривень – для 2 мільйонів, на тисячу гривень і більше – для 1,1 мільйона). Як заявила прес-служба ПФУ, у фонді є додаткових 5 мільярдів гривень, необхідних для забезпечення у цьому місяці так званого осучаснення соцвиплат. Речники відомства зазначають, що в ПФУ цюгоріч сформовано додатковий ресурс у розмірі понад 26 мільярдів гривень (у результаті підвищення мінімуму зарплати та її детінізації), за рахунок якого і виплачуються підвищені пенсії.

Людям, які встигли отримати жовтневі пенсії у дореформених розмірах, належать доплати.

Також прес-служба ПФУ нагадує, що в результаті пенсійної реформи мінімальна пенсія склала 1 452 гривень (до цього вона становила 1 312 гривень), середня пенсія збільшилася майже на 700 гривень (з 1890 гривень до понад 2500 гривень). Крім того, пенсійною реформою запроваджено механізм автоматичної індексації пенсій.

У ЦНАПах видаватимуть і водійські посвідчення

Кабінет міністрів підтримав ініціативу Мінекономрозвитку щодо розширення переліку адміністративних послуг, які громадяни України можуть отримати у центрах надання адміністративних послуг (ЦНАП). Це означає, що ЦНАПи можуть видавати посвідчення водія (за погодженням місцевої влади з МВС), здійснювати державну реєстрацію (перереєстрацію, зняття з обліку) транспортних засобів (за погодженням місцевої влади з МВС), реєструвати акти цивільного стану (за погодженням місцевої влади з Міністерством юстиції). Уряд закликає органи місцевої влади якомога швидше потурбуватися про те, щоб у їхніх ЦНАПах було запроваджено надання цих послуг.

Поштовики знижують тарифи

«Укрпошта» знизилася тарифи на відправлення посилок до 9 європейських країн.

Про це повідомила компанія через «Facebook». Зазначається: якщо посилка – до 10 кілограмів і вона відправляється до Польщі, Чехії, Литви, Латвії, Естонії, Словаччини та Угорщини, то вартість послуги знижується у розмірі до 15 відсотків.

Для Італії та Іспанії знижено вартість пересилання посилок вагою понад 10 кг. Зниження – від 15 до 35 відсотків залежно від ваги.

Тим часом «Нова пошта» знизилася вартість доставки по Україні. Зокрема, у компанії скасовують доплату до основного тарифу для доставки у населені пункти, які є за межами великих міст. Розмір зниження складає 20 – 35 гривень.

Захищаючи футбольну честь малої батьківщини

Катеринівський «Огнеупор» нині належить до найсильніших футбольних команд району. Треба зазначити, тутешні футболісти радували своїх прихильників і кілька десятиліть тому.

Ті часи добре пам'ятає місцевий житель Володимир Гончар.

— Коли рудник вогнетривких глин заснував команду «Огнеупор», мені було дванадцять років, — розповів Володимир Васильович — Це було у 1964-у. Нам, хлопцям, подобалося спостерігати, як працівники рудника у футбол грають. Ми залюбки подавали їм м'ячі, коли ті вилітали за поле. Тренував футболістів рудника Григорій Іванович Зайченко, теж працівник цього підприємства. Для нас, хлопців, він був великим авторитетом. Григорій Іванович придивлявся, як ми граємо у футбол, і виявляв тих, в кого є хист до цього.

Мушу сказати, що тоді на кожній вулиці Катеринівки, Обознівки була футбольна команда. Дуже популярними були турніри «Шкіряний м'яч».

Я в дитинстві грав у складі місцевої юнацької футбольної команди. Нашим тренером був все той же Григорій Іванович. Формою, м'ячами забезпечував рудник. Ми займали гарні місця в районі, виходили й на обласний рівень. Коли доводилося їхати в інший район, нам видавали по карбованцю двадцять копійок «командирочних». Тратили ми їх на цукерки, на газовану воду. На турніри за межами рідного села нас возили у відкритих кузових вантажівках. Та ніхто не застуджувався, ми міцні були. А у сьомому чи восьмому класі я вже грав за «Огнеупор». Батьки не забороняли мені займатися футболом. Але перед кожним тренуванням я мав виконати домашні завдання і батькам допомогти по господарству. А роботи

удума було багато! Батьки тримали живність, город мали.

А ось що розповів про футбольне минуле і теперішнє Катеринівки Юрій Ластовка, голова профспілки ПАТ «Кіровоградське рудоуправління»:

— У дитинстві я грав у юнацькій футбольній команді Обознівки й Катеринівки. Вона була представлена головним чином Катеринівською школою. Тренував нас Григорій Іванович Зайченко. Він — з вимогливих наставників. Нам хотілося побільше грати, а Григорій Іванович наполягав, щоб ми відчували майстерність ударів по м'ячу і таке інше. Улітку до сьомого поту тренувалися, а потім — щодуху до ставка.

Григорій Іванович навчав нас чистій, без грубих прийомів, гри. А ще він ніколи не брав в нашу команду чужинців — як тепер кажуть, легіонерів. Хоча можливість залучити професіоналів з обласного центру завжди була.

Пригадую, як ми на республіканських змаганнях «Шкіряний м'яч» грали проти команди, яку зібрали з усього Криму. Усі

дивувалися там, дізнавшись, що наша команда складалася в основному з учнів Катеринівської восьмирічної школи.

Наприкінці сімдесятих я починав грати за «Огнеупор». Я тоді навчався у сьомому класі. Завдяки тренеру Григорію Івановичу Зайченку «Огнеупор» зайняв високі позиції в районі. Найсильнішими нашими суперниками були команди Бережники, Созонівки і колгоспу «Росія», що в Аджамці.

Фінансова підтримка «Огнеупора» з боку рудника вогнетривких глин була суттєвою. Якоюсь підприємство винагородило команду за вдалі виступи поїздкою

до Болгарії.

Брали ми участь і в обласних змаганнях. Конкуренція на обласному рівні, звісно, вища, ніж на районному. Але для нас важливо було набратися досвіду гри із сильними суперниками.

Однією з найкращих футбольних команд району «Огнеупор» був і у вісімдесятих роках. А у дев'яностих гірниче підприємство не мало змоги підтримувати спорт на пристойному рівні, оскільки відчувало фінансову скруту. Футбольна команда фактично розпалася. Та інтерес катеринівців, обознівців до улюбленої гри мільйонів, як часто називають футбол, не зник. На початку 2010-х років тут знайшлися ентузіасти, які утворили команду «ОК» (аббревіатура слів «Обознівка» і «Катеринівка»), фінансувати її взялася Обознівська сільрада. Щоправда, «ОК» не порадувала нас великими успіхами. Далася взнаки неналежна організаційна робота в «ОК». А от у теперішнього «Огнеупора» немає ні організаційних, ні фінансових проблем. ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» забезпечує команду усім необхідним. В «Огнеупора» є навіть свій автобус. Шеф, як ми називаємо генерального директора підприємства Володимира Кухту, усіляко сприяє розвитку місцевого футболу, фізкультури і спорту загалом. Як депутат районної ради він домігся виділення з бюджету коштів місцевої федерації футболу на оплату роботи

суддів. А наше підприємство завдяки небадужості керівника повсякчас допомагає місцевій школі спортивним інвентарем. Підтримуємо в належному стані стадіон. Володимир Кухта каже, що на фізкультуру й спорті не варто економити.

Ігор Вітряченко, теперішній капітан «Огнеупора», розповів, як він повертає цій команді колишню славу:

— Перебравшись на початку 2010-х у Катеринівку, я грав у складі «ОК». На жаль, нам не вдалося посісти високих місць у районних змаганнях. Що завало? Наприклад, відсутність

транспорту. Знаючи про підтримку, яку надає підприємство «Кіровоградське рудоуправління» місцевій громаді, я звернувся за допомогою до його керівника Володимира Кухти. Володимир Валентинович схвалив ідею відродження місцевого футболу. Для нової команди взяли легендарну назву «Огнеупор». Це було 2012

року. З того часу «Огнеупор» відчуває постійну підтримку гірничого підприємства. Наш шлях до вершин районного значення виявився нелегким. У 2012 році ми зайняли в районному чемпіонаті шосте місце, а у 2013-му почали завойовувати «срібло» і «бронзу», торік же здобули чемпіонський кубок. Нинішнього року ми перемогли на відкритті районного чемпіонату.

Кістяк нашої команди — катеринівці. Перш за все, це — Сергій Печеранський, Олексій Коваль та Олексій Лопушнян, Дмитро Ільашенко, Сергій Максименко, Дмитро Єсьман, Роман Лисенко, В'ячеслав Теніченко, В'ячеслав Арбузов. Грають у нашій команді і кропивничани Максим Берьозкін, Олександр Качура, Віталій Шкабара, Андрій Артишков, Святослав Потьомкін. Цього сезону в нас засвітилася нова «зірка» — Валерій Шульга. З молодих гравців відзначу і Євгена Макеєва, Олександра Желовнікова, Вадима Рацу, Сергія Федорова.

«Огнеупор» для кожного з нас, футболістів, — це ніби друга сім'я. Ми стільки подій пережили разом — як приємних, так і гірких. Чимало наших футболістів уже покумалися один з одним. На полі відчуваємо себе як єдине ціле. Які, питаєте, стимули у місцевих футболістів? Матеріальних — ніяких. Просто граємо. Для себе, для своїх фанатів. Захищаємо спортивну честь своєї малої батьківщини.

Іван КІНДРАТЕНКО

Чому День захисника України святкуємо 14 жовтня

День захисника України — свято, що відзначається в Україні 14 жовтня у день святої Покрови Пресвятої Богородиці водночас з Днем Українського козацтва. З 2015 року є державним святом і неробочим днем.

2014 року в українському суспільстві внаслідок реакції на збройну агресію Росії підсилювалися тенденції декомунізації — відмови від радянських символів і свят. Президент України Петро Порошенко встановив щорічно 14 жовтня відзначати День захисника України. Та скасував святкування Дня захисника Вітчизни 23 лютого, відомого в радянські часи як День Радянської армії і Військово-морського флоту».

Президент України Петро Порошенко у своєму виступі під час військового параду в Києві

24 серпня 2014 року відзначив: «В багатому на тподвиги літописі українського воїнства безліч битв і дат, гідних стати Днем захисника Вітчизни. Я наголо-

шую, Україна більше ніколи не відзначатиме це свято зда військово-історичним календарем с усідньої держави. Ми будемо шанувати захисників своєї Бать-

ківщини, а не чужої».

Голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович мотивував вибір дати 14 жовтня для Дня захисника України історичною традицією вшанування українського війська на Покрову.

Також 14 жовтня традиційно відзначається як день створення Української повстанської армії — військово-політичної формації українського визвольного руху.

Свято встановлене 14 жовтня 2014 р. указом Президента України Петра Порошенка з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності й територіальної цілісності України, військової традиції і звичаїв Українського народу, сприяння дальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві та на під-

тримку ініціативи громадськості. Цим же указом скасовано указ Президента України Леоніда Кучми 1999 р., яким встановлювалося свято — День захисника Вітчизни, що відзначалося щорічно 23 лютого.

Пізніше Президент Порошенко виступив з ініціативою зробити з 2015 р. День захисника України державним святом і неробочим днем із внесенням відповідних поправок до Кодексу законів про працю.

5 березня 2015 Верховна Рада України ухвалила за основу та в цілому президентський законопроект, яким пропонується зробити вихідним днем День захисника України 14 жовтня.

12 жовтня 2015 р. Національний банк України вводить до обігу 50 тисяч штук 5-гривневих монет «День захисника України».

«Про це писала «Зоря комунізму»

Продовжуємо розпочатий в одному з попередніх номерів «Нашої громади» ретроспективний огляд районної газети «Зоря комунізму». З цієї підбірки ви дізнаєтеся, що писала районка про села Володимирівку і Олексіївку 1965 року.

Тоді діяла колгоспна радіогазета

«Петро Куліш, пропагандист». Так називається нарис про директора Володимирівської школи Петра Куліша, надрукований у районці за 7 січня. У матеріалі розповідається, що Петро Іванович – частий гість хліборобів колгоспу ім.Куйбишева. Це – теж про нього: «Часто заходить до односельчан, щоб дізнатися, як виховуються діти в сім'ях. Бере участь у кожній передачі колгоспної радіогазети».

Із сподіваннями на новий дитсадок

Про дитячі ясла-садок розповідається у замітці «Завітайте в наш садок», опублікованій у номері за 16 березня. Констатується, що в закладі «тіснувало, не зовсім зручно». Але вислов-

люється сподівання: «справжній дитсадок буде збудовано незабаром». Називаються працівники, завдяки яким дітям і в тіснєві добре: завідувача Тамара Старухіна, няні Людмила Кашинська, Лідія Грамотенко та Надія Товстолит, кухарка Марія Грищук.

3 концертами – на ферми

У випуску газети за 27 березня надруковано замітку «Якщо в клубі добрий організатор», в якій ідеться про діяльність аматорів Олексіївського клубу, очолюваного Дмитром Березком. Наголошується, що сільські артисти дуже популярні в місцевій артілі – виступають і на вівцефермі, і на молочно-товарній.

Відзначилася на цілині

Про доньку уславленої володимирівської пташниці Марії Лукиної Світлану розповідається в публікації «Гордість матері» («Зоря комунізму» за 25 березня). Ідеться про те, що Світлана, відгукнувшись на заклик партії підняти в Казахстані цілину, подалася туди і добре там себе зарекомендувала. Цитується замітка «Здібний організатор», надрукована в районній газеті Калмишинського району Кустанайської області. Автор замітки, чабан казахського радгоспу, розповів, який чудовий у них зоотехнік і ветеринар – українка Світлана. Очевидно, казахську газету прислала у Володимирівку сама Світлана.

Метрика із сюрпризом

24 липня районка опублікувала статтю «Бюрократичний зашморг», де розповідається про ситуацію, в якій опинилася родина Васильєвих з Володимирівки унаслідок, з одного боку, чиновницької недбалості та буквоїдства, з іншого. 1946 року у Петра і Марії Васильє-

вих народилася дочка Валентина, а посадовець сільради, випиуючи метрику, вказав у ній, що прізвище дитини – Василева. На цю невідповідність батьки тоді не звернули увагу. А коли настав час отримання Валентиною атестата та паспорта, виникли проблеми. Дехто навіть радив Валентиним батькам: удочеріть дитину і дайте їй справжнє прізвище. Але обійшлося без цього. Після кількатижневих походів по інстанціях Валентина отримала документи, за якими вона – Васильєва.

На полювання – з котом

Неймовірну історію оприлюднила «Зоря комунізму» у номері за 26 грудня. У замітці «І так буває» ідеться про жителя Олексіївки завзятого мисливця Дмитра Правду, який ходить на полювання у компанії власного kota. Як стверджується у газеті, коту так подобаються вилазки з господарем на природу, що він, помітивши відсутність рушниць у звичному місці, біжить по сліду за господарем до лісу чи в поле.

І знову – скіфи!

У Знам'янському районі під час розкопок нинішнього літа знайдено непорушану дерев'яну гробницю складної форми близько 15 м в діаметрі, де були залишки поховання знатного скіфського воїна. Розкопки кургану біля с. Васине відтворюють всі етапи поховального обряду здійсненого тут майже 2,5 тисячі років тому. Окрім того, в гробниці та на кургані в цілому, були виявлені фрагменти античних хіоських амфор, стінки чорнолакового посуду, залишки дерев'яних підносів з жертвовною їжею та один бронзовий наконечник стріли. Курган біля с. Васине на Кіровоградщині унікальним серед подібних старожитностей скіфського часу в Україні.

Також у кургані знайдено нижню частину вже згаданого антропоморфної стели, що дозволяє відновити її первинний вигляд. Статуя висотою понад 2,6 м виготовлена з сірого граніту. Вона представляє собою масивне зображення воїна з двома нагрудними прикрасами (гривнами) на шиї та ритонном у лівій руці. Набір речей, зображених на стелі, та виявлені в кургані артефакти дозволяють датувати пам'ятку рубежем VI – V ст. до н. е.

Ваше здоров'я

Про що розкаже пульс

Показники пульсу залежать від віку людини і статі, але в середньому нормальний пульс у спокої для дорослого – від 60 до 90 ударів на хвилину. Та існують помилкові думки на цю тему, яких більш ніж достатньо.

Низький пульс у спокої вказує на слабе серце, а високий – на сильне, яке активно працює. Насправді все навпаки: низький пульс у спокої – ознака сильного серця. Найбільш низький пульс у спортсменів – бігунів, велогонщиків, плавців, спортивних хокаків. Від інтенсивних кардіотренувань їхнє серце стає настільки сильним, що йому вже не треба часто

скорочуватися, щоб виштовхнути весь обсяг крові. Спортсмену в спокійному стані досить 40-60 ударів на хвилину, а деяким навіть 28-30 ударів! І при цьому вони чудово почуваються. А ось якщо у нетренованої людини пульс впаде до таких значень, то їй стане погано, вона може навіть втратити свідомість. У цьому випадку пульс нижче норми може вказувати на якісь захворювання. Однак помічено: якщо 5-6 разів на тиждень займатися фізкультурою, особливо бігом або ходьбою, через 3-4 місяці частота пульсу в спокої наближається до нижньої межі норми.

Нерівний пульс вказує на наближення серцевого нападу. Насправді на цю небезпеку вказує не тільки пульс, а й біль у грудях, утруднене дихання, запаморочення, слабкість. Сам же по собі нерівний пульс, наприклад, при виконанні важкої роботи і стресі, – це природно. Але якщо у вас аритмія (особливо часто або супроводжувана неприємними від-

чуттями), треба звернутися до кардіолога.

Частий пульс у спокої вказує на стрес. Не завжди. Занадто швидкий пульс може вказувати і на те, що ви перебрали з сигаретами або кавою. Якщо ж пульс у спокої постійно прискорений, не варто все списувати на стрес – зверніться до лікаря. Хоча верхньою межею норми і вважаються 90 уд./хв., постійні 85 ударів і більше – вагомий привід відвідати кардіолога.

Якщо пульс у порядку, то і тиск нормальний. Насправді між ними немає прямого зв'язку. Організм може підтримувати нормальний тиск при підвищеному або зниженому пульсі, так само як і підвищувати тиск при нормальній або низькій частоті скорочень серця. Не змішуйте ці два параметри. Якщо є підозри щодо тиску, вимірюйте його, а не пульс. І, звісно, не відмовляйтеся від прийому препаратів для зниження тиску, прописаних лікарем, тільки тому, що у вас нормальний пульс, бо це може призвести до інсульту!

Йому все підвладне

Часник – одна з найдавніших овочевих рослин. Про часник нам нагадують написи на піраміді Хеопса в Єгипті, де ним як лікарським засобом годували рабів, що споруджували цю піраміду. Стародавні єгиптяни використовували часник для виведення шлуків з кишечника, цар Соломон лікував часником епілепсію, а Гіппократ лікував часником холеру, дизентерію, цингу і екзему. За хімічним складом часник багатий ріпчастою цибулі. Для нього характерний високий вміст сухих речовин в листках і в цибулинах (до 40%), основна маса яких представлена вуглеводами – до 27%, білками – до 7%. У його листі містяться вітаміни С, Е, РР. Особливо багаті вітаміном С зелені листя часнику (до 100 мг%).

Риб'ячий жир поліпшує пам'ять і покращує настрій

Корисний для суглобів. Омега-3 кислоти допомагають зняти запалення при артриті і артрозі і зменшити біль.

Захищає від інфаркту та інсульту. Омега-кислоти, що містяться в риб'ячому жирі, знижують рівень поганого холестерину в крові, перешкоджаючи розвитку атеросклерозу.

Поліпшує пам'ять. Риб'ячий жир добре впливає на ділянки мозку, які відповідають за запам'ятовування інформації, мову і мислення. Тому він не тільки підвищує працездатність, а й захищає від хвороби Альцгеймера.

Зміцнює кістки. Кальцій

засвоюється в організмі тільки при наявності достатньої кількості вітаміну D. Риб'ячий жир – одне із кращих його джерел.

Покращує настрій. Завдяки риб'ячому жиру в організмі виробляється гормон радості – серотонін, а вироблення стресових гормонів, навпаки, зменшується.

Тотчєто вдома

Риба по-грецьки

0,6 кг філе риби (хек, минтай, тріска), 4 ст. л. олії, 2 ч. л. лимонного соку, сіль, перець; для заправки: по 1 морквині і кореню петрушки, 100 г кореня селери, 2 цибулини, по 2 ст. л. томатної пасту і олії, сік половини лимона, зелень петрушки, сіль, перець і цукор – за смаком.

Філе риби натерти сіллю і перцем, збризнути лимонним соком і залишити на 30 хв. Приготувати заправку. Овочі очистити і дрібно нарізати. Цибулю обсмажити на олії до м'якості. Потім до цибулі викласти моркву, корінь петрушки і селери, тушкувати до готовності. Викласти томатну пасту, влити лимонний сік, посолити і поперчити, притрусити цукром за смаком і готувати, помішуючи, 10-15 хв. Підготовлене філе риби нарізати шматочками і обсмажити на олії з двох боків. Викласти рибу у сотейник, перекладаючи заправкою, і прогріти 5-7 хв. Подавати з зеленою петрушкою.

Суп «Швидкий»

1,5 л овочевого або курячого бульйону, 400 г м'ясного фаршу, 150 г макаронів або лапші, по 2 цибулини, маринованих огірків, помідорів і зубчиків часнику, 2 ст. л. олії, зелень кропу, сіль, перець.

Цибулю і часник почистити і дрібно порізати. Обсмажити цибулю на олії до золотавого кольору. Додати часник і фарш і обсмажити, помішуючи, до коричневого кольору. У каструлі закип'ятити бульйон. Викласти в нього фарш з цибулею, знову довести до кипіння, перемішати і варити на помірному вогні 15 хв. У киплячий суп додати макарони, нарізані крупними шматочками помідори і тонкі шматочки маринованих огірків, варити ще 10 хв. Додати в суп дрібно нарізаний кріп, посолити, поперчити за смаком, довести страву до готовності протягом двох хвилин.

Бразильський морквяний пиріг

300 цукру, 260 г борошна, 250 г сирової моркви, 20 мл олії, 5 г ванільного цукру, 4 яйця, 1 ст. л. розпушувача для тіста, дрібка солі. Для глазурі: 100 г чорного шоколаду, 3 ст. л. олії, 50 г вершків.

Моркву почистити і натерти на дрібній тертці. Яйця збити в міксері з ванільним і простим цукром, з'єднати з морквою і знову збити. Продовжуючи збивати, влити олію. Потім всипати борошно з розпушувачем і сіллю, перемішати. Перелити форму у вистелену пергаментом форму для випікання, розрівняти і поставити в розігріту до 180°C духовку на 40-45 хв. (готовність перевірити сірником або зубочисткою). Приготувати глазур: шоколад розтопити на водяній бані, з'єднати з вершками і розтопленим маслом і перемішати. Готовий пиріг полити глазур'ю.